

heid van Hem, van Wien de psalmdichter getuigt: „Zijns verstands is geen getal.”

Leert de natuurwetenschap ons de kosmos kennen als een keten met mogelijk vele schalmen, waarvan wij er slechts enkele kunnen zien, de Goddelijke openbaring geeft ons de zekerheid, dat ook het voor ons onzichtbare deel dezer keten berust in de handen van Hem, die in den beginne schiep hemel en aarde.

Mijne Heeren Curatoren en Directeuren dezer Universiteit,

Ten volle ben ik mij bewust van de moeilijkheden, verbonden aan het ambt, waartoe Gij mij geroepen hebt; moeilijkheden, voortvloeiende uit de oprichting eener nieuwe faculteit; moeilijkheden, tengevolge van den omvang van de taak, die Gij mij op de schouders hebt gelegd, en ook moeilijkheden, voortspruitende uit de tot een nieuwe natuurbeschouwing voerende omwenteling, waarvan de eerste symptomen, zich reeds in de chemie vertoonen.

Ik heb de vaste overtuiging dat Gij, zooveel in Uw vermogen is, ertoe zult medewerken, de zwaarte van mijn taak te verlichten. Doch al vertrouw ik ten volle op Uw steun en medewerking, de vrijmoedigheid tot het aanvaarden van het ambt van hoogleeraar in de scheikunde aan de Vrije Universiteit ontleen ik alléén aan de wetenschap, dat ook in mijn benoeming het werk is te zien van Hem, in Wiens handen de geheele kosmos berust. En al weet ik mijn persoon ten eenenmale onbekwaam tot deze, zoo zware onderwijstaak, eveneens weet ik, dat Hij, „Wiens verstands is geen getal”, mij terzijde zal staan, en mij de noodige wijsheid zal schenken, opdat het hier door mij te verrichten werk zal strekken tot Zijn Eer.

Mijne Heeren Professoren dezer Universiteit,

Vanaf het oogenblik mijner benoeming zijt Gij mij met warme sympathie tegemoet getreden. Gij hebt al het Uwe gedaan, om de bezwaren, die er voor mij verbonden waren aan het aanvaarden van dezen nieuwen werkkring, uit den